

Resolució 17/2022, de 13 de gener¹

Número d'expedient de la reclamació: 890/2021

Administració reclamada: Departament d'Interior

Informació reclamada: Diputats de la Generalitat que han tingut escorta.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i desestimació parcial

Resum: Si es valora la sol·licitud d'informació de la qual n'és causa la Reclamació en relació amb la legislatura present, el límit de la seguretat pública adquireix major rellevància, ja que en l'actual context d'alerta antiterrorista i de polarització i conflictivitat en bona part de les societats del nostre entorn, la divulgació d'informació sobre quins membres del Parlament disposen de servei de seguretat constitueix un risc per aquests diputats o diputades, per a la resta de membres de la Cambra i per als membres dels serveis d'escorta, ja que la dada de quins diputats disposen (i, en conseqüència, dels diputats que no en disposen) de servei de seguretat és molt rellevant per a qualsevol que tingui la intenció o l'impuls d'atemptar contra la integritat de qualsevol d'ells. En aquestes circumstàncies, ha de prevaldre el límit de la seguretat pública, per sobre del dret d'accés a la informació pública, motiu pel qual és procedent desestimar la sol·licitud en relació amb els membres de l'actual legislatura.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Periodistes. Seguretat pública. Dades personals. Diputats. Servei d'escorta.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedente

1. El 6 d'octubre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 890/2021, presentada per un periodista contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 26 d'agost de 2021 la persona reclamant sol·licita al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya la informació següent: "Detall de tots i cadascun dels diputats que han tingut escorta per part de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (PG-ME) durant la legislatura X, la XI, la XII i la XIII. Sol·licito que la informació se'm desglossi per

¹ El text original d'aquesta resolució, redactat pel ponent, s'ha escrit en castellà.

legislatura i per a totes i cada una de les sol·licitades se m'indiqui el llistat complet de diputats que van tenir escorta de la PG-ME. Sol·licito que, a més, per a cada legislatura i diputat que ha tingut escorta se m'indiqui el seu nom, el motiu pel qual se li va posar escorta, si se li van posar escortes a proposta d'Interior o ho va demanar el mateix diputat i de quina data a quina data exactes dins d'aquesta legislatura va disposar d'escortes. En el cas que un diputat hagi tingut escortes durant més d'una de les legislatures sol·licitades demano que se m'indiqui la informació respecte al seu cas en cada legislatura en concret que hagi tingut escorta”.

3. Per comunicació de 30 de setembre de 2021 el Departament d'Interior facilita a la persona reclamant la informació sol·licitada, indicant que és la mateixa que la que es va facilitar en execució de la resolució de la GAIP de la Resolució 556/2021, que també se li adjunta.
4. La Reclamació presentada el 6 d'octubre de 2021 reitera la sol·licitud i assenyala com a motiu de la Reclamació el següent: “El motiu que se li posés escorta als diputats, si se li van posar escortes a proposta d'Interior o ho va demanar el mateix diputat i de quina data a quina data exactes dins d'aquesta legislatura va disposar d'escortes. A més, només han donat les legislatures XI i XII, però no la X i la XIII que també havia demanat”.
5. L'11 d'octubre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. L'11 d'octubre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 21 d'octubre de 2021 la GAIP rep l'informe del Departament d'Interior, que indica el següent: El servei d'escorta només ha estat assignat mentre durava el càrrec institucional. El motiu del servei no és per ser diputats, sinó per tenir un altre càrrec institucional compatible (membres del Govern, President o Presidenta del Parlament, Cap de l'oposició, alguns caps de grups parlamentaris). Només es disposa d'informació de les legislatures XI i XII. No es poden facilitar dades de l'actual legislatura per motius de seguretat. L'informe facilita un quadre de serveis d'escorta a diputats i diputades del Parlament.

8. El 25 d'octubre de 2021 la GAIP trasllada a la persona reclamant l'informe del Departament d'Interior, indicant que si no argumenta el contrari en el termini de 5 dies es considerarà satisfeta la sol·licitud.
9. El 29 d'octubre de 2021 la GAIP rep una comunicació de la persona reclamant, que manifesta voler seguir amb el procediment perquè no se li facilita informació de diverses legislatures.
10. La persona reclamant comunica a la GAIP la seva renúncia al procediment de mediació.
11. El 8 de novembre de 2021 la GAIP demana al Departament d'Interior que concreti els motius d'acord amb els quals considera que facilitar el nom dels membres del Parlament de l'actual legislatura que tenen servei d'escorta pot suposar un risc per a la seguretat pública.
12. El 15 de novembre de 2021 la GAIP rep la següent informació addicional del Departament d'Interior, en resposta al requeriment indicat per l'antecedent 11: facilitar informació sobre els diputats als quals se'ls proporciona protecció personal pot comprometre la seva seguretat i també la d'aquells als quals no s'ha proporcionat protecció; també pot revelar dades relatives al funcionament dels cossos policials que podrien comprometre els operatius; la informació pot desvelar i deixar al descobert la manca de protecció d'alguns diputats, fet que pot afectar la seva seguretat. La informació sobre el motiu de l'establiment de seguretat a determinats diputats pot oferir informació sobre aspectes de la seva vida privada. L'accés a la documentació policial elaborada amb motiu de la protecció a diputats i diputades pot facilitar la seva utilització per evitar l'acció de la Policia, atemptar contra la seguretat dels agents o de les persones implicades en un incident policial i fins i tot interferir en la protecció de les víctimes. L'establiment de seguretat per a diputats i diputades està subjecte a la valoració del risc efectuada per la Policia, que té en compte molts aspectes de la seva vida, fins i tot de la privada o íntima. Hi ha aspectes de la documentació policial l'accés a la qual està protegit fins i tot dins de la mateixa Policia. El país segueix en alerta 4 sobre 5 d'amenaça terrorista, a part de la demanda policial requerida per l'actual context psicosocial; en aquest complex escenari no es pot posar en perill de forma innecessària la tasca de la Policia ni la seguretat dels membres del Parlament difonent informació interna procedimental no rellevant per a la ciutadania en general. En conseqüència, el Departament es ratifica en la resolució emesa en relació amb la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació.
13. El 16 de novembre de 2021 la GAIP demana al Departament d'Interior la relació de diputats i diputades de la legislatura XIII-XIV que disposen del servei d'escorta, a fi de donar-los audiència i que puguin formular les al·legacions que considerin pertinents en relació amb la Reclamació.

14. El 17 de novembre de 2021 la GAIP comunica el següent a la persona reclamant: “En relació amb el seu correu electrònic del dia 29 d'octubre, necessitem que concreti quina és la informació que el Departament d'Interior no li ha lliurat, en un termini de cinc dies. Si no presenta al·legacions, entendrem que la informació demanada respecte les legislatures X, XI i XII, inclosa la motivació de l'escorta, ja li ha estat lliurada. Sobre la legislatura X, tenint en compte que l'Administració ha informat que no disposa d'aquesta documentació, i que la GAIP no disposa de potestats d'inspecció, la Comissió no pot requerir més documentació sobre això. D'aquesta manera, quedaria pendent valorar l'accés a la informació sobre la legislatura XIII-XIV”.
15. El 17 de novembre de 2021 la persona reclamant contesta el següent a la comunicació anterior: D'acord. L'únic que falta realment és la data d'inici i de fi de tenir l'escorta per a cada un que, encara que diguin que correspon amb el càrrec, n'hi ha alguns que tenen més d'un càrrec amb dates diferents i aleshores no podem saber les dates reals”.
16. El 18 de novembre de 2021 la persona reclamant, a petició de la GAIP, concreta que manté la seva petició d'obtenir la informació sol·licitada respecte la legislatura actual.
17. El 23 de novembre de 2021 la GAIP sol·licita l'informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) previst per l'article 42.8 LTAIPBG i informa les parts de l'ampliació del termini per resoldre que aquest fet comporta.
18. El 30 de novembre de 2021 la GAIP reitera la petició al Departament d'Interior indicada per l'antecedent 13.
19. El 13 de desembre de 2021 el Departament d'Interior facilita a la GAIP les dades de contacte dels membres del Parlament que tenen assignada protecció policial.
20. El 17 de desembre de 2021 la GAIP trasllada la Reclamació a les diputades i diputats afectats per la sol·licitud i els concedeix 10 dies per formular al·legacions. No consta a la GAIP la recepció de cap al·legació.
21. El 22 de desembre de 2021 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou que no s'adequaria a la normativa de protecció de dades lliurar informació sobre la identitat dels diputats i diputades del Parlament a qui s'ha assignat seguretat en la legislatura actual (excepte els casos en què la normativa ho preveu expressament, per raó del seu càrrec), el motiu i origen de la decisió de l'assignació i les dates exactes de la dotació relatives tant a la legislatura actual com a les legislatures XI i XII, ja que aquesta informació pot afectar tant la seguretat de les persones afectades, com aspectes de la seva vida privada i fins i tot la seva intimitat personal i familiar.
22. El 27 de desembre de 2022 la GAIP notifica l'informe de l'APDCAT a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva part, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret a accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a que els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera

que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la informació reclamada i el dret a obtenir-la

D'acord amb el que ha estat assenyalat als antecedents 15 i 16, l'objecte de la Reclamació és la data d'inici i de fi de la disposició d'escorta per a cada un dels diputats i diputades en relació amb els quals ha rebut informació la persona reclamant i la totalitat de la informació sol·licitada respecte de la legislatura actual.

La Resolució 556/2021, de 17 de juny, sobre la Reclamació 734/2020 estima l'accés a la informació sobre la identitat de les diputades i diputats del Parlament de Catalunya que han disposat de servei d'escorta, amb indicació del motiu, i ho fa sobre la base de les següents consideracions, que són aplicables al cas present:

"El Departament d'Interior ha invocat el límit relatiu a la seguretat pública, previst a l'article 21.1.a LTAIPBG. Aquest límit, com qualsevol altre, no és d'aplicació automàtica, ni suposa una exclusió material de l'àmbit del dret d'accés de qualsevol matèria relacionada amb la seguretat pública, sinó que està regulat legalment com un bé jurídic a protegir que pot actuar limitant el dret d'accés "si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici" per a ell, d'acord amb la valoració casuística que s'ha de fer aplicant el test del dany (preàmbul de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern), el que suposa una doble anàlisi: en primer lloc, determinar si de l'accés que es reclama se'n deriva efectivament (i no només potencialment) un dany al bé jurídic protegit, en aquest cas, la seguretat pública; i per al cas que se'n derivi de manera directa un dany, caldrà avaluar seguidament si existeix un interès públic superior en la divulgació de la informació que justifiqui aquest dany, en quin cas la ponderació haurà de resultar favorable a l'accés malgrat que s'hagués constatat un perjudici per a la seguretat.

El Departament d'Interior defensa en la seva resolució que es produeix un perjudici en la seguretat en un triple àmbit: en relació amb dels membres del Parlament, perquè saber quins tenen protecció i quins no els faria vulnerables; en els funcionaris policials, sense que s'argumenti de quina manera els afecta l'accés; i en l'efectivitat del propi servei de seguretat, que es diu que es veuria reduïda perquè atendre la sol·licitud comportaria fer pública informació relativa a l'organització, mètodes i valoracions dels operatius destinats a protegir a aquestes

personalitats, i es podrien deixar al descobert vulnerabilitats o facilitar la preparació organitzada d'accions delictives contra aquestes persones.

En relació amb l'afectació en la seguretat de les diputades i diputats del Parlament derivada d'identificar els que tenen servei de seguretat, cal tenir en compte que la informació que es reclama fa referència a legislatures anteriors i, per tant, no reflecteix la situació dels membres actuals del Parlament; i, d'altra banda, cal considerar igualment que la pròpia resolució del Departament ja identifica com a prestataris del servei de seguretat als presidents i expresidents del govern, als membres en actiu del govern, al President del Parlament i a presidents de grups parlamentaris, pel risc inherent a la responsabilitat, exposició i vulnerabilitat dels càrrecs que ostenten, així com a alguns presidents de grups parlamentaris, per aquesta mateixa valoració. Per tant, la pròpia resolució desestimatòria ja identifica que almenys aquests membres del Parlament han obtingut protecció policial, i el motiu de la protecció.

Quant a l'afectació que la informació que es reclamada pugui tenir sobre la seguretat dels membres del cos policial i sobre l'efectivitat del propi servei de seguretat, no sembla justificada, tenint en compte que no es demanen detalls de les operatives policials (ni el dimensionament, ni els torns, ni si s'ofereix el servei amb escortes personals o amb contra vigilància, ni cap dada organitzativa o operativa) que pugui justificar aquesta afirmació. Difondre que el cos de Mossos d'Esquadra presta servei de seguretat al President i membres del govern, al President del Parlament i als de determinats grups parlamentaris, pel risc inherent a l'exercici del seu càrrec, no suposa desvetllar cap informació que permeti la preparació organitzada d'accions delictives contra aquestes persones, com s'afirma a la resolució del Departament d'Interior, ja que només expressa un criteri d'atribució vinculat a l'exercici de càrrecs públics que no ofereix cap detall organitzatiu ni aflora cap vulnerabilitat del servei, i si de cas, podria tenir un efecte dissuasiu d'eventuals atacs. I prova de l'absència d'aquest perjudici en la seguretat és que la pròpia resolució desestimatòria del Departament ja n'informa.

Per tant, s'ha de concloure que difondre que els presidents i expresidents del govern, membres del govern, i el President del Parlament tenen assignat servei de protecció per raó del càrrec, i que també s'assigna a presidents de grups parlamentaris pel risc inherent a la seva visibilitat i projecció pública, no comporta un dany efectiu directe en la seva seguretat, ni en la de la resta de membres del Parlament, ni en la dels membres del cos policial, ni minva l'efectivitat del propi servei de seguretat, i en tot cas, aquesta és una informació que ja es dona en la resolució del Departament d'Interior.

Altre dels límits invocats pel Departament per desestimar la sol·licitud és la protecció de dades personals establerta per l'article 23 LTAIPBG, que determina l'exclusió de l'accés de les dades relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no

comportin l'amonestació pública a l'infractor, tret que s'aporti consentiment exprés de les persones afectades. Tot i que el Departament no concreta quin tipus de dada sensible es podria desvetllar amb la informació que es reclama, tenint en compte que es demana pel servei de protecció a membres del Parlament, sembla que s'estaria referint a dades relatives a les creences o la ideologia política de les persones, i així ho interpreta també l'APDCAT, que tanmateix nega de pla que es pugui aplicar el límit relatiu a l'article 23 LTAIPBG al cas, considerant que la informació sobre la formació política amb la qual estan vinculats els membres del Parlament seria informació que les mateixes persones afectades han fet manifestament pública en concórrer a unes eleccions a les llistes d'un determinat partit polític, amb la qual cosa existiria habilitació per al lliurament d'aquesta informació. I aquesta Comissió coincideix en valorar que resulta inaplicable l'article 23 LTAIPBG al cas, perquè mancaria la premissa prèvia de l'existència d'un dany en la privacitat derivat directament de l'accés, tenint en compte que la pròpia concurrència a les eleccions en llistes d'un partit polític suposa fer pública aquesta ideologia, i que la pertinença d'un membre del Parlament a un grup parlamentari es difon de manera proactiva, sense que es pugui admetre que el fet de difondre que té un servei policial de seguretat assignat afegeixi cap informació sobre el seu perfil ideològic.

Descartat que el règim d'exclusió de l'accés establert a l'article 23 LTAIPBG pugui aplicar-se al cas, cal avaluar si el límit derivat de la protecció de dades personals pot restringir l'accés a la informació reclamada, d'acord amb el règim de ponderació casuística regulat a l'article 24.2 LTAIPBG, que disposa el següent: (...)

La ponderació casuística dels drets en conflicte, doncs, tindrà en compte la finalitat de l'accés (que és conèixer els criteris d'actuació en la prestació del servei de seguretat i la destinació de recursos públics que comporten (24.2.b LTAIPBG) i l'afectació de la seguretat de les persones (24.2.d LTAIPBG) que, d'acord amb el fonament jurídic anterior, s'ha de descartar que es produeixi vist que ja s'ha informat prèviament a la reclamació que reben aquesta protecció, per raó del risc inherent al seu càrrec, tots els presidents i expresidents del govern, els membres en actiu del govern, el President del Parlament i alguns presidents de grups parlamentaris.

A més, l'aplicació del límit relatiu a la protecció de dades personals s'haurà de fer d'acord amb els principis generals establerts a l'article 20 LTAIPBG: aplicació restrictiva del límit, en benefici del dret d'accés i d'acord amb la seva finalitat, i 22 LTAIPBG: proporcionalitat de la restricció de l'accés amb el dany infligit en el bé jurídic protegit pel límit (i ja s'ha justificat en el fonament jurídic anterior que el dany en la seguretat no és apreciable si el que es revela amb l'accés és que els càrrecs i autoritats disposen de servei de protecció policial derivat de l'exercici d'aquestes responsabilitats); aplicació temporal del límit, que suposa deixar d'aplicar-lo quan l'accés ja no suposa un dany per al bé jurídic protegit, el que seria aplicable a la informació que

es reclama, que fa referència a legislatures parlamentàries anteriors i, per tant, no dona informació sobre la situació de protecció policial dels actuals membres del Parlament; i finalment la valoració d'un interès públic o privat legítim que actuï reforçant el dret d'accés, com és, en aquest cas, el dret fonamental a la informació que ostenta la persona reclamant com a periodista.

Quant al dany efectiu que la informació que se sol·licita pugui ocasionar en el dret a la protecció de dades personals de les persones afectades, podria ser significatiu si el motiu per a rebre la protecció fossin situacions o circumstàncies personals vinculades a l'àmbit privat o íntim, però en canvi és de baixa intensitat si la protecció policial està motivada exclusivament pel risc inherent a l'exercici d'un càrrec públic, sense valoració de cap situació o circumstància privada, com és el cas de la seguretat assignada als presidents i expresidents del govern i els seus membres, el President del Parlament i el dels grups parlamentaris.

L'APDCAT ha emès, a requeriment de la GAIP, l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades personals, que no té efectes vinculants del sentit d'aquesta resolució. Aquest informe, com comença indicant la pròpia APDCAT, ha de valorar l'aplicació del límit relatiu a la protecció de dades personals, sense que li correspongui entrar a valorar altres límits a l'accés, com el de la seguretat pública. Cal tenir en compte, també, que l'APDCAT emet el seu informe amb caràcter previ a celebrar-se la sessió de mediació, i, per tant, sense conèixer el contingut de la informació reclamada de què ara disposa aquesta Comissió per millor resoldre. En aquestes condicions, l'informe de l'APDCAT conclou que no seria adequat a la normativa de protecció de dades personals identificar un membre del Parlament amb la prestació de servei de seguretat quan el motiu de ser-li assignat pogués desvetllar circumstàncies de la seva vida privada, o fins i tot de la seva intimitat personal i familiar.

Però aquesta objecció que formula l'APDCAT a l'accés amb caràcter preventiu, s'ha de descartar en vista del contingut de la informació a lliurar a la persona reclamant, considerant que, en cap cas, el motiu de l'assignació de la protecció policial està ni tan sols mínimament relacionat amb l'esfera privada o íntima de la persona o família, sinó que en tots els casos, el motiu de l'assignació policial ha estat únicament el risc objectiu i inherent a la visibilitat i l'exercici de les seves responsabilitats ocupant un càrrec públic, el què queda fora del supòsit que l'APDCAT considera inadequat a la normativa de protecció de dades personals, tal com ella mateixa expressa al seu informe ("Llevat dels casos dels presidents de la Generalitat, expresidents i consellers de la Presidència, en els quals la normativa ja preveu la necessitat de garantir la seva protecció a través de l'Àrea de Seguretat Institucional del Departament de la Presidència (disposició addicional setena del Decret 20/2019, de 29 de gener, de reestructuració del Departament de la Presidència) o d'altres casos, com la resta de consellers

o els presidents dels grups parlamentaris, en els quals es dedueix de la resposta del Departament que ja tenen assignada seguretat de manera general per raó del càrrec”).

D'acord amb l'exposat, cal concloure que el límit relatiu a la protecció de dades personals no pot actuar limitant l'accés a la informació reclamada quan es tracti d'autoritats públiques a les què s'ha assignat el servei de seguretat en atenció únicament al càrrec que ocupen, sense cap altra valoració ni consideració de circumstàncies personals o familiars, privades o íntimes”.

Doncs bé, les mateixes consideracions que van dur a la resolució que s'acaba de reproduir a estimar l'accés a la informació relativa a la identitat dels membres del Parlament de legislatures anteriors que van tenir assignat servei d'escorta i als motius d'aquesta assignació, fonamenten la mateixa conclusió per accedir a la informació de les dates d'inici i fi del servei de seguretat rebut per cada diputat o diputada a què s'hagués prestat. Per tant, és procedent estimar la part de la Reclamació que demana la data d'inici i de fi de la disposició del servei d'escorta per a cada un dels diputats i diputades en relació amb els quals ha rebut informació la persona reclamant, que corresponen a legislatures anteriors a la present.

En relació amb l'altre objecte de la Reclamació, això és: la identitat dels membres del Parlament que disposen de servei d'escorta en la legislatura actual, amb indicació dels motius d'aquesta assignació, de si se li van posar escortes a proposta d'Interior o ho va demanar el mateix diputat i de les dates d'inici i, en el seu cas, de fi del servei, no són traslladables sense més les consideracions de la Resolució 556/2021 reproduïdes pels paràgrafs anteriors, perquè aquestes consideracions es formulen sempre en relació amb legislatures anteriors a la vigent en el moment de formular la sol·licitud.

Si es valora la sol·licitud d'informació de la qual porta causa la Reclamació en relació amb la legislatura present, el límit de la seguretat pública adquireix major rellevància, ja que en l'actual context d'alerta antiterrorista i de polarització i conflictivitat en bona part de les societats del nostre entorn, la divulgació d'informació sobre quins membres del Parlament disposen de servei de seguretat constitueix un risc per a tals diputats o diputades, per a la resta de membres de la Cambra i per als membres dels serveis d'escorta, ja que la dada de quins diputats disposen (i, en conseqüència, de quins no en disposen) de servei de seguretat és molt rellevant per a qualsevol que tingui la intenció o l'impuls d'atemptar contra la integritat de qualsevol d'ells. En aquestes circumstàncies, ha de prevaldre el límit de la seguretat pública, per sobre del dret d'accés a la informació pública, motiu pel qual és procedent desestimar la sol·licitud en relació amb els membres de l'actual legislatura.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i següents RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, podent adoptar les mesures que allà s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini fixat pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el seu compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, s'ha de qualificar d'infracció molt greu en relació amb el dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada d'acord amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació al web de la Comissió dels casos en els quals els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de gener de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 890/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació relativa a la data d'inici i de fi de la disposició del servei d'escorta per a cada un dels diputats i diputades en relació amb els quals ha rebut informació la persona reclamant, que corresponen a legislatures anteriors a la present.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 890/2021, en relació amb la part de la sol·licitud que demana informació del servei de seguretat prestat a les diputades i diputats de la legislatura actual.

3. Requerir el Departament d'Interior perquè lliuri la informació indicada en l'apartat anterior a la persona reclamant en el termini de dies des de la notificació de la present resolució i perquè tot seguit n'informi la GAIP.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 890/2021 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant dies festius i dissabtes) a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada, llevat de previsió específica en sentit diferent.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada si l'Administració obligada justifica de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-lo en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic dirigit a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el seu compliment. Mentre no es compleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, conforme a l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sense perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment de la Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.